

Кінь

Наталія Кобринська

Он там, за послідньою хатою, скрився ворог. Наших всього сімох — неприятеля утрое більше. Вірні коники під ними зрозуміли небезпеку — уганаються, біжать, щоби спасти своїх друзів-їздців від погибелі.

Неприятель взрів. Шле стріл за стрілом, кулю за кулею. Уже близько, уже їх досягають. Одна куля досягнула, поцілила — у самі плечі. Повалився улан з коника вірненького, а товариші полетіли, і лиш курява знялась за ними.

Станув кінь над упавшим своїм паном. Б'є копитами, згинає голову, подає шию, щоби улан міг ухопитись руками, нюхає роздутими ніздрями свіжу кров.

А неприятель уже близько...

Гей, не врятує пана, а сам впаде в полон.

Тяжко з другом розлучатись. Коло неживого улана лежала його "мантля".

Кінь вхопив її в зуби і — полетів за своїми.